

Landsbelangen

Zo links takkenwrijf, wanneer ga je nou eens stoppen met de politiek? Wanneer heb je nou eens door dat je moet stoppen met hiernaartoe halen van je zwarte vriendjes? Jij vindt hun zo zielig maar het zijn allemaal ratten die hier de buurt ontsieren met hun zwarte smoel. Je moet eens je bek leren houden als andere mensen praten, tyfushoer. Zij kunnen zich niet aanpassen aan onze cultuur. Die lui komen uit een land waar ze nog niet weten hoe ze een pen moeten vasthouden. Mijn dochter wordt op straat uitgescholden voor hoer en jij wilt die gasten met hun Islam allemaal gezellig aan een uitkering helpen in Nederland. De Nederlandse bejaarden liggen in hun eigen stront terwijl jij wil dat Nederland geld gaat uitdelen aan die zielige Afrikaantjes. Laat die lui toch lekker verzuipen als ze hierheen willen komen. En anders moorden ze elkaar daar maar mooi uit.

U begrijpt, dit zijn citaten. Uit e-mailtjes – en een paar uit Facebookberichtjes. Gelukkig staan er heel veel positieve mails tegenover maar ik kon het toch niet laten u even een inkijkje te geven in alles waarin ik mij als parlementariër zoal mag verheugen. De persoonlijke verwensingen daargelaten: is het niet opvallend? Dat deze voorvechters van de Nederlandse cultuur, die open en tolerant is geweest in de decennia – zelfs de eeuwen die achter ons liggen, zich zozeer keren tegen elke vorm van openheid, van tolerantie? Het voorbeeld van de hoer vind ik altijd pakkend. Een dochter die op straat voor hoer wordt uitgescholden is blijkbaar een teken van verloedering van onze samenleving die door 'zwarten' in gang wordt gezet – maar een email aan een politica waarin zij wordt uitgemaakt voor hoer.. dat is dan weer onderdeel van onze beschermenswaardige cultuur. Mij wordt keer op keer gevraagd wat ik vind van de vluchtelingenproblematiek (verschrikkelijk), de verantwoordelijkheden van de EU en van Nederland (we moeten doen wat we kunnen) en het toenemende ressentiment tegen vluchtelingen; vooral de herkomst van die wrok.

Weet u wat ik denk? Dat we het als land goed hebben en dus gemiddeld als inwoner ook; dat we onze rijkdom liever niet delen: niet met vreemdelingen maar zelfs ook niet met elkaar; dat er uitwassen zijn, zoals de ontslagen in de thuiszorg, de stopwatchzorg, de voedselbanken, de uitbuiting van gedwongen ZZP'ers (u weet wel, die pakketbezorger of de bouwvakker of de thuiszorgmedewerker); dat we er als samenleving, als politiek niet in slagen om de oneerlijke verdeling van welvaart een halt toe te roepen: er kwamen tienduizenden miljonairs bij in ons land tijdens de crisis maar er waren minstens evenveel mensen extra die de eindjes niet meer aan elkaar konden knopen, wiens huis onder water stond, die werkloos raakten en met enorme restschulden bleven zitten; dat we er als samenleving, als politiek, niet in slagen om een grote groep mensen die op de een of andere manier niet of onvoldoende meedoet te betrekken bij onze maatschappij.

Als we dat zelfs in een relatief zeer rijk land, waar in principe echt meer dan genoeg is voor iedereen, niet voor elkaar krijgen – hoe kunnen we dan verwachten dat er wereldwijd ooit een einde zal komen aan hongersnood, aan corruptie, aan oorlogen die worden aangejaagd door tirannieke leiders maar uitgevochten door arme soldaten, aan discriminatie en onderdrukking vanwege sekse, ras, geloof, overtuiging? Hoe kunnen we dan menen dat het eens afgelopen moet zijn: al die miljoenen mensen die vluchten en hun heil elders zoeken? Hoe dun is eigenlijk ons laagje vernis van de beschaving?

Zijn wij als volk van God los? Zijn wij alleen nog maar bang? Alleen nog maar boos?

Op de problemen in de ouderenzorg en bij de voedselbanken zijn de verwijten die ik krijg gebaseerd. Maar er wordt gewezen naar een totaal andere oorzaak. Heel klassiek in feite: dat wat vreemd is krijgt de schuld. Maar heel eerlijk gezegd denk ik dat de oorzaak van onze problemen dichterbij huis ligt. Ik denk dat we zelf onze problemen kunnen oplossen. Door wat meer te willen delen en wat minder asociaal te zijn.

En ook meen ik dat we als mensen allemaal moeten begrijpen dat het vergroten van onze eigen mogelijkheden om te reizen, te ontdekken, wereldwijd handel te drijven, de voordelen te genieten van productie in lage-lonen-landen, de mogelijkheid om het hele jaar mango's te kopen bij de supermarkt, kort gezegd: de voordelen die we genieten van een kleiner wordende wereld natuurlijk ook met zich meebrengen dat de hele wereld ziet en weet dat het leven in Nederland goed is. Daar komt weer een toerist uit dat verre land. Daar gaat weer een fabriek tegen de vlakke – werknemers onder het puin bedelvend – waar die leuke sweaters voor de Nederlandse markt werden genaaid.

Ik had een leraar op de kunstacademie die weleens zei: "Politici praten de mensen teveel naar de mond. O wat verlang ik terug naar Bolkenstein – niet zozeer als VVD'er maar als individu – die met zijn bekakte stem gewoon uitlegde waarom het zat zoals het zat." Laat ik de beste man een plezier doen: niet zozeer vanwege meneer Bolkestein. Maar vanwege die leraar; en omdat ik met hem (en misschien dus ook wel met Bolkestein) deel dat het inderdaad verderfelijk is om het volk naar de mond te praten.

Hier komt ie:

We zullen onze rijkdom moeten delen. Als onze cultuur ons lief is, als we baas in eigen land willen zijn en ook nog inbreng willen hebben in de mondiale dialogen over zaken als vrede, duurzaamheid en handel dan moeten we leren onze rijkdom te delen. Niet alleen internationaal; juist ook hier, met elkaar. Anders creëren we onze eigen vijanden. De partijen die het hardst roepen dat het eens moet stoppen met die vluchtelingenstroom zijn ook de partijen die het hardst schoppen tegen ontwikkelingshulp en tegen het organiseren van eerlijke handel. Eerlijke handel is onzin: we hebben marktwerking nodig. Hoe hypocriet is dat?

De vluchtelingenstromen zijn het voorbeeld bij uitstek van marktwerking. Hotel Afrika heeft een belabberde prijs-kwaliteitverhouding voor de gemiddelde bewoner (niet alleen qua economie; ook qua rechtsstaat, de mogelijkheden om onderwijs te volgen, de vrijheid van overtuiging). Hotel Europa: that's the place to be!

Sharon Gesthuizen

SP Tweede Kamerlid

Woordvoerder Economische Zaken, Justitie en Immigratie & Asiel